



GRÖNT  
MÖRKER  
LJUS

MIKAEL BERTMAR









Vi rör oss mot det outtalade, outgrundliga sökandet efter den rätta vägen.

Där fanns en gammal sprucken trappa in till det gröna. Till en extraordinär, existentiell upplevelse; inne i den växande världens oändliga medvetande.





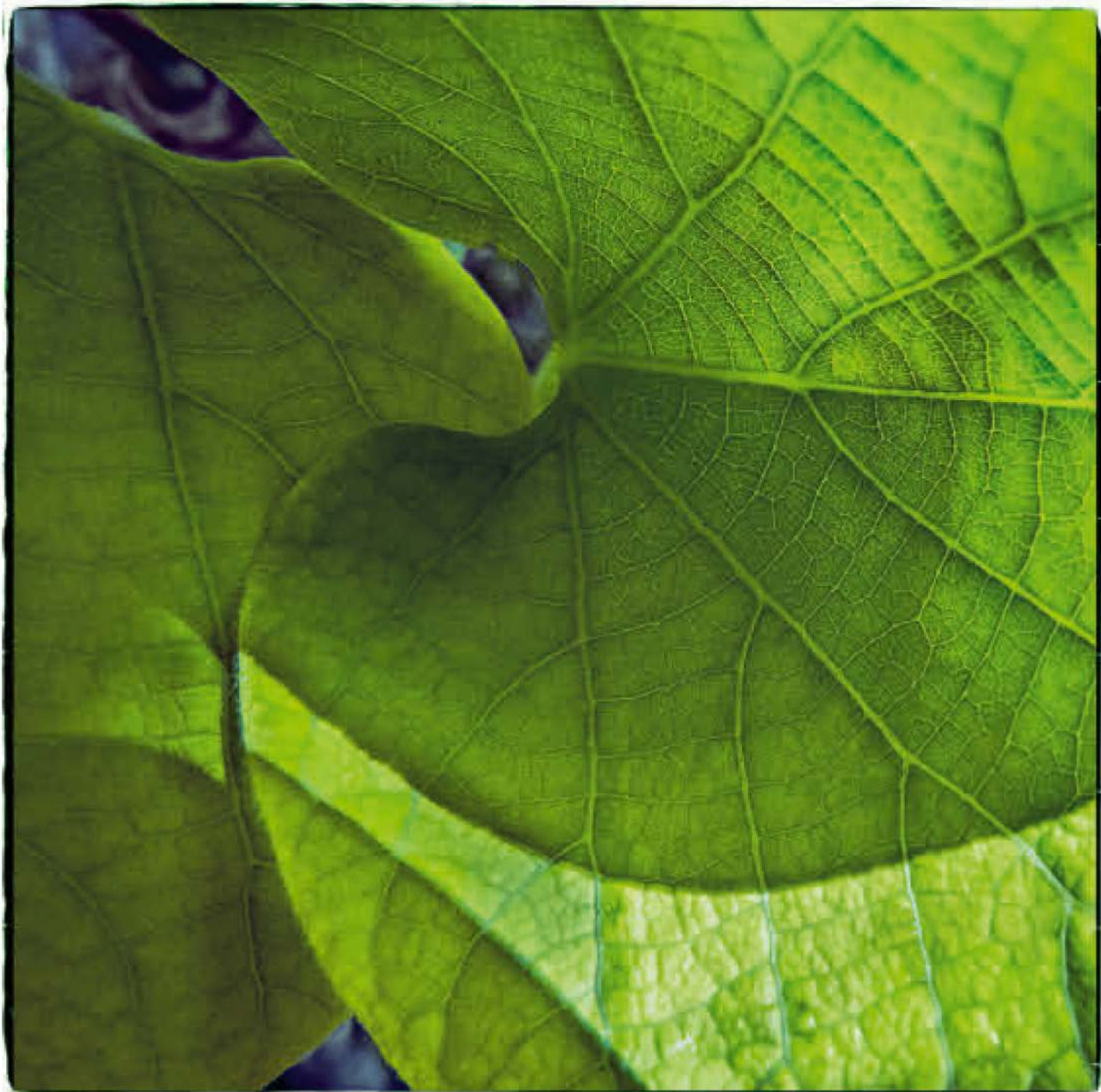


Omringad av den genomskinliga drömmens gröna klang. En lysande,  
mystisk skogsekorre klättrade lekfullt ned från sitt hemliga gömställe.  
Hon memorerade fåglarnas melodier, nycklarna till en dold dimension.

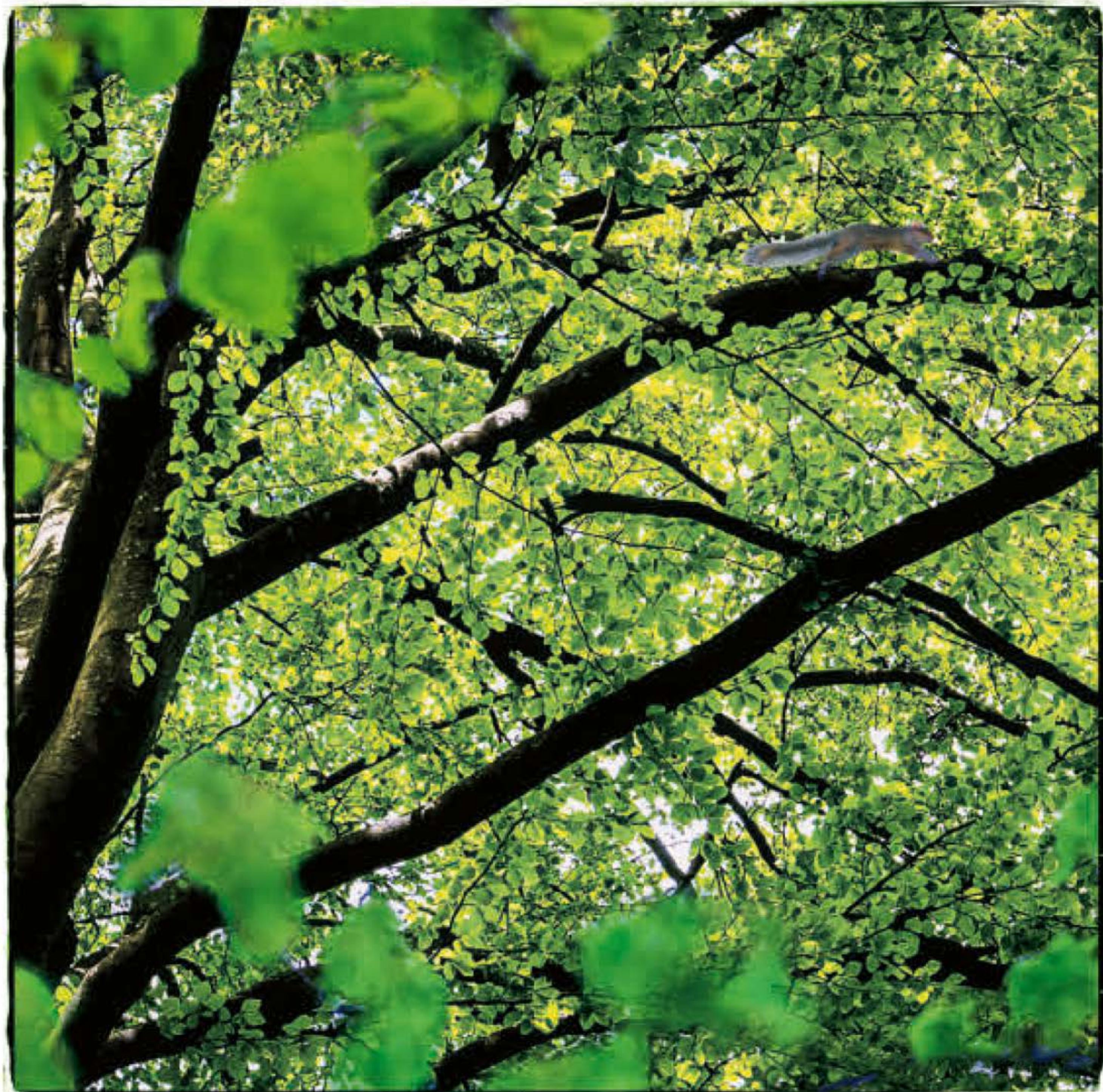














I den fullständiga förvandlingens bevingade frihetslängtan verkade dåtid, nutid och framtid lika verkliga. Tillvarons tunna glashinna släppte igenom ljuspunkternas lätthet, och tyngden i mörkets klara, oväntade ögonblick.

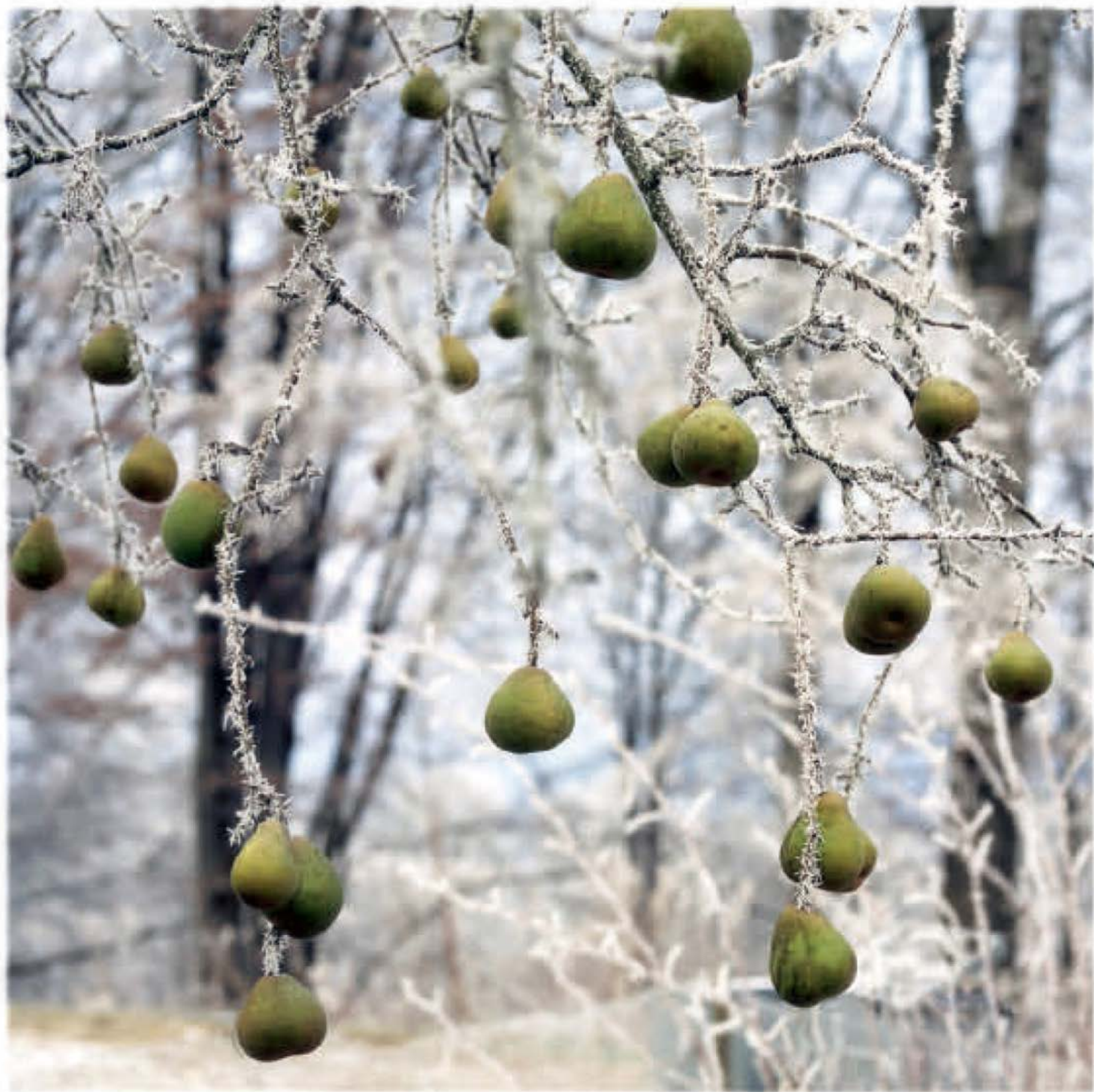














Det måste finnas en annan, vackrare värld bortom de tilldragande träden.

Men jag går direkt i ide. Att få vila i det blå månljusets mjuka skugga, tills våren frigör det gröna. I väntan på metamorfosen och sedan spridningen.















Eden var det svarta fåret som visade vägen till det gröna. Till skogen,  
till fälten, genom eld och vatten, sökande klorofyll – där dyrkandet av  
fotosyntesen och kretsloppet föds, till en förbindelse med livet självt.







Hans kungliga höghet – kung Elroy – gjorde meditationsövningar i badet för sin bottenlösa bävan och djupa depression. Acceptans av existentiell skuld är nödvändig i vårt sökande efter autentisk mening, enligt honom.











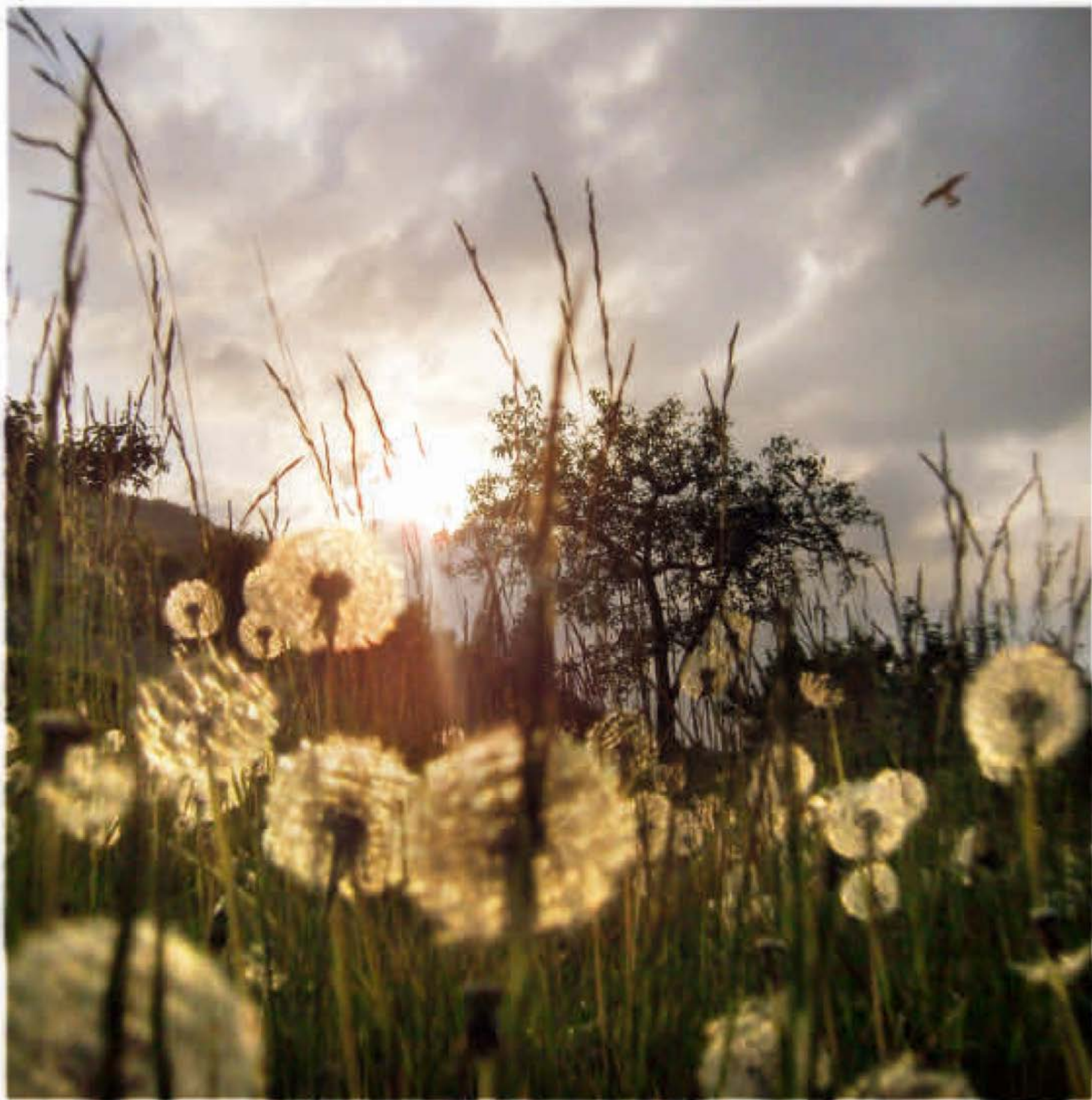




Väntar varm, stark vind som ska föra fröna till en okänd framtid. Kommande generationer kommer att ha ögon som en hök, i skymningen. Den gränslösa överblicken, för att hitta den rätta vägen. Nära till orden som följer mig hem:

Grönt. Mörker. Ljus.









**GLIMPERROGLYF**